

EL COL·LECCIONISME DE TEMÀTICA TERRASSENCA (164) TÈXTEL (68). ELS MONTANÉ I ELS AMORÓS (4) (Continuació)

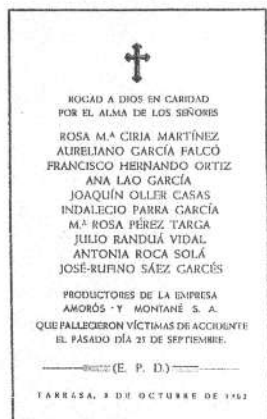
Ala postguerra Amorós i Cia. S. en C. es va afegir a un procés, que ja havia començat als anys trenta, de canviar la forma jurídica de les societats familiars mitjanament importants per societats anònimes i el 5 de març de 1942 es va transformar en **Amorós i Montané, SA**. El capital social es va establir en 1.380.000 pessetes. Els gerents van ser ja una nova generació dels socis fundadors, Josep Amorós i Freixas (fill de Jaume Amorós) i Domènec Montaner i Valls (fill de Francesc Montané), que tenien cadascun un 45% del capital. El 10% restant el va subscriure el comptable de la casa Joan Dinarès i Safont. Tots dos socis residien ja a Barcelona, i seguint la norma establerta ja des del principi, els Amorós

tenien cura de la part comercial i els Montané de la fabricació. Josep Amorós estava casat amb Anna Badiella i Carné, que pertanyia a la família dels industrials Badiella que ja vam estudiar en les separates 152 a 155. Joan Dinarés, junt amb els seus dos germans, Guillem i Daniel, i Josep Amorós, eren accionistes de Mallafina, SA, una societat constituïda el 1934, amb un capital de 500.000 pessetes, per a la fabricació i venda de gènere de punt.

La dècada dels quaranta i cinquanta serà positiva per a Amorós i Montané. El juny de 1952 va comprar l'edifici on tenia el despatx i el magatzem (carrer del Nord, 62) i el 13 d'agost de 1954 va comprar set cases

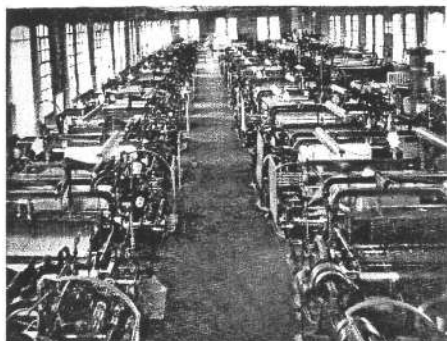
consecutives del carrer del Nord, del 103 al 115, on van construir un immoble nou, als baixos del qual van traslladar el despatx. El 1956, la societat va ampliar el capital social i el personal havia augmentat de 157 el 1944 a 197.

La nit del 25 de setembre de 1962, Terrassa va suportar una gran riuada que va causar nombroses pèrdues materials i de vides humanes. Amorós i Montané, situada a la Rambla, un dels llocs més afectats, va sofrir la mort de deu dels seus treballadors i va ser la indústria més perjudicada

Recordatori difunts de la riuada

econòmicament després de Manufactura Auxiliar, SA. Va declarar pèrdues de nou milions de pessetes en maquinària i de vint-i-dos milions en matèries primeres i manufacturades. El 4 i 7 de novembre següent fortes pluges van tornar a inundar la fàbrica i els propietaris d'Amorós i Montané van decidir treure la indústria del llit de la Rambla. Es va crear, amb un capital de deu milions de pessetes, la societat Inmobiliària Montana, SA, formada pels germans Miquel i Josep M. Marcet i Cabassa, que en van subscriure el 50% amb l'aportació de la part del Vapor Marcet de la Rasa, que havia ocupat fins poc temps abans Paños Marcet SA, valorada en cinc milions de pessetes i Amorós i Montané que va aportar l'altre 50% amb

Nau de telers d'Amorós i Montané SA al Vapor Marcet. (Foto Carles Duran. Arx. Munic. de Terrassa)

els immobles del carrer del Nord, 62 i Nord, 103-107 valorats en 1.968.000 pessetes, més 3.032.000 pessetes en efectiu. La fàbrica d'Amorós i Montané es va traslladar al Vapor Marcet com a llogater d'Inmobiliària Montana, SA.

El 18 de desembre de 1963, Amorós i Montané va ampliar el capital social fins a 8.010.000 pessetes i el 8 de juny de 1967 s'ampliaria novament fins a 16.010.000, mantenint sempre l'equilibri del 50 % entre la família

Amorós i la Montané. Pocs dies després d'aquesta última ampliació, es formalitzaria el relleu generacional en la gestió de l'empresa. El 13 de juliol es van concedir poders a Jaume i Francesc Amorós i Badiella, fills de Josep Amorós, i a Francesc i Joan Montané Romagosa, fills de Domènec Montané. El 10 d'abril de 1970 el capital s'augmenta fins a divuit milions i els quatre fills esmentats passen a ser els accionistes principals.

La greu crisi tèxtil dels anys setanta va afectar Amorós i Montané, que no aconseguia superar els números negatius. El 1975 la família Amorós es va retirar de la societat, que es va acollir al Pla de reestructuració i va tancar la secció de teixits. Continuava només la filatura de carda, gestionada pels germans Montané Romagosa que van lluitar endebades per sobreviure una dotzena d'anys més. El juliol de 1988, després de mig any de la suspensió dels contractes dels seus 21 treballadors, un expedient de regulació va tancar totalment Amorós i Montané.